

ש"י עגנון (שיר על מות)

Author(s): יאיר אסולין

Source:

Moznaim /

מאזנים

(כסלו תשס"ו, דצמבר 18, Vol. No. 6 2005)

Published by: Hebrew Writers Association in Israel

Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/23951955>

Accessed: 13-05-2018 09:03 UTC

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <http://www.jstor.org/page/info/about/policies/terms.jsp>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Hebrew Writers Association in Israel is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Moznaim* / מאזנים.

JSTOR

<http://www.jstor.org>

יאיר אסולין

ש"י עגנון (שיר על מות)

לזכר אפרים רו

איפה ש"י עגנון?

להיכן?

שוב לתור את ירושלים?

לצייר איזו דמות נושנה

במלותיה הרמות?

לה וקנה לה ציור של שאגאל

והציאו לפניך כל דמויות העולם

וכך תוכל לבחור:

אם באדם הגבוה

לבוש המקטורן וחבוש המגבעת

או שמא באותה אישה

מעוטרת בשמלת נשף בחלחלה

הרי לה הילד הרץ ומוסיף לחלום בריצתו

הרי לה דמותו של מוכר הפרחים

ודמותה של אותה נערה המצוירת בקנים

דקים

ולצדה אהובה בכובע דייגים

איפה ש"י עגנון?

להיכן?

בעבר בחרת דמויות ספוריקה מן רחובות

הבירה

עתה,

כאשר אתה בשמים,

מהיכן אתה לוקח אותן?

מן האדמה?

הבטח לי כי תיטיב עמו

גלוי וידוע לי שמשית אותו

למען סיפור על חסד

או על טוב

הרי ודאי תפתח את סיפורך במלים:

"קרית מוצקין על אף גלה הרב

לא ידעה אדם כמוהו מעודה"

ותפליג ותספר במלותיה המעמלנות

על אדם טוב אשר לא ידע

ריב, מדון ושנאה מימיו

ואשר נפטר בערב, ערב חג הסוכות

ועל שום כך ישבו עליו שבועה

אך יום אחד.

ודאי תסיים בכך שבחיו לא הטריח אף

אדם

ואף במותו לא רצה להטריח לביתו

על כן נפטר ביום זה.

אם כן תיטיב עמו:

הלבש אותו חם

ודאג שישמור על חיוכו שלא מש

בכל עת אשר ראיתו

תאכילהו רבות בכדי שיתחזור

לצורת גופו הבריאה והנאה קודם המחלה

הנח לו לעיתים

לשתול מעט פרחים באדניות

הוא ישמח נורא

האמן לי

הוא יהיה משלם

ולו רק בשביל לעזר לה בסיפורך.